Uifăleanu: „LA CLUJ ESTE O TRADIȚIE. JUCĂM, DAR ȘI ÎNVĂȚĂM"

Opt zile m-am aflat în preajma lotului de fotbal tineret care se pregătea pentru meciul cu formația similară a Cehoslovaciei. Am asistat la antrenamentele jucătorilor, desfășurate în parcul „23 August", i-am întovărășit în meciurile de verificare, ne-am plimbat împreună la Praga, pe minunata uliță — ca de basm — a alchimiștilor, am văzut, pe înserat, cum se reflectau lumini în Viltava.

În tot acest timp, printre altele, pornind de la un adevăr de necontestat că amintirile din fotbal sînt frumoase, dar că ceea ce rămîne după cîțiva ani de succese sportive este profesia de bază, am ținut să aflu ceva: *„Jucătorii naționalei de tineret — în vîrstă de 18 pînă la 23 de ani — au o profesie pe care o iubesc în afară de fotbal?"*. Am început să culeg informații într-o seară, după cină, cînd se făcea o scurtă plimbare înainte de culcare. Primul, fiindcă tocmai îl aveam lîngă mine, a fost Uifăleanu („U" Cluj), pe care îl știam profesor de educație fizică la Grupul școlar „Tehnofrig" din Cluj.

— Îți iubești meseria, Uifăleanu?

Tresare, îi citesc în ochi un soi de mirare și...

— Mai e vorbă? De ce mi-aș fi ales-o? Îmi place să lucrez cu copiii, să știu că pot să contribui la creșterea lor, la dezvoltarea armonioasă a trupului fiecăruia..

Și profesorul, vorbește cu multă pasiune despre munca sa, despre colegii de la grup cu care se ajută pentru a putea juca și fotbal, despre dragostea cu care îl înconjoară copiii. *„Fiindcă-i o artă să știi cum să-i cucerești"*. Intuiește o întrebare pe care vreau să i-o pun și se scuză, modest.

— Nu-i vorba doar de mine. La noi, la Cluj, este o tradiție. Jucăm fotbal, dar și învățăm, pentru a ne face o meserie. De pildă, Lică. Are 23 de ani și este tot profesor de educație fizică...

Deci, așa-i la Cluj. Fac cîțiva pași spre portarul Ștefan, care e în grupul din față și-l interpelez. Aflasem că este student în anul III al Facultății de matematică din Cluj.

— Am auzit că ai numai 10 la examene...

— Ba nu, răspunde. În anul II, e drept, majoritatea notelor au fost de 10, dar am avut un 9 și un 7.

— Cînd termini?

— ...voi continua. După terminarea facultății — peste doi ani — vreau să mă specializez în mașini de calculat electronice

— Și nu-i greu?

— Este, dar dacă vrei, matematica, chiar ea, se poate împăca foarte bine cu... fotbalul.

Mi-am continuat „investigațiile", în alte zile, pentru a afla răspuns la întrebarea ce mi-o pusesem inițial. *Hajnal* (A.S.A. Tg. Mureș), maturul și sobrul mureșan, a terminat o școală profesională.

— Merg însă mai departe. Termin serviciul militar și voi face în continuare școala de maiștri. Mai mult nu vă spun, planuri secrete"...

Peste „blondul prinț" — cum îi spun colegii — alias *Bölöni* (A.S.A. Tg. Mureș), am trecut repede. Știam că este elev în clasa a XII-a și că va merge la o facultate. M-am oprit însă la *Simionaș* („Poli" Iași), care întîrziase două zile la convocare. Nu din motive ce puteau atrage o sancțiune disciplinară ci...

— ... Am dat în acele zile un examen dificil. Dacă nu-l luam, pierdeam anul.

Acum, trecut în anul III al Politehnicii din Iași, filozofează:

— E frumos fotbalul, dar vreau să devin inginer. Altfel nu se poate...

Reportajul pe care îl preconizasem privind grija tinerilor fotbaliști de a învăța, de a se pregăti într-o meserie se contura pozitiv. *Olteanu* (St. Roșu), *Broșovschi, Kun II, Popovici* (toți de la U.T.A.), *Ariciu* (F.C. Argeș) sînt absolvenți ai școlii profesionale. *Nicu Iescu* („U" Craiova) — student anul III la I.S.E. Craiova — secția economia industriei, vrea să devină un bun economist.

Reveneam spre țară, în avion elături de Ariciu. *„La F.C. Argeș.* — spunea el — *șase jucători sînt studenți chiar în Pitești"*. Apoi, gîndul mi-a zburat către ceea ce îmi spusese în urmă cu cîteva zile Uifăleanu: *„La noi e tradiție Jucăm fotbal, dar și învățăm. Știți, fotbaliștii de ieri, sînt azi intelectuali: medicii Luca, Ivansuc, Al Vasile, inginerul Adam ș.a."*. Cu certitudine, tradiția Clujului — încă de astăzi și cu atît mai sigur mîine — nu va rămîne... o singură floare. Cu timpul, se va putea vorbi de tradiție în această direcție și la Pitești, Iași, Craiova...

Modesto FERRARINI

fotbal

ANALIZA TURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI NAȚIONALE A (VI)

POSTURI DEFICITARE: FUNDAȘII DE MARGINE ȘI EXTREMELE

UN RECORD DE INEFICACITATE: 32 DE EXTREME AU ÎNSCRIS ÎN 15 PARTIDE DOAR 60 DE GOLURI!

Duel LUCESCU—SOLOMON. Secvență surprinsă la ultima partidă Dinamo-Universitatea Cluj. Extrema dinamovistă este de cîteva sezoane un titular din oficiu al echipei reprezentative, neavînd nici un contracandidat de valoare

În clipa în care un selecționer de echipă reprezentativă N-ARE DE ALES în titularizarea unor jucători, situația este ori fericită — în cazul în care valoarea titularului este mare, ori destul de critică — în cazul în care opțiunea nu poate opera din cauza absenței unor valori concurente, cel ales fiind primul, pentru că este... singurul.

Singurul jucător cu o valoare ridicată sau acceptabilă.

De mai multe sezoane, posturile pentru care **Angelo Niculescu** a avut — vrînd, nevrînd — **titulari din oficiu** au fost cele ale fundașilor de margine și ale extremelor.

Pentru aceste posturi, antrenorul echipei naționale n-a trebuit, în general, să efectueze cîntăriri farmaceutice, n-a fost obligat să analizeze parametri și factori care impun sau exclud o titularizare, absența concurenței de valori alungîndu-i orice efort de opțiune.

Sătmăreanu — Mocanu, iată perechea inamovibilă — cîteva sezoane la rînd — de fundași laterali; **Lucescu** — iată numele unei extreme din oficiu (dreaptă sau stîngă), cealaltă iscînd mai puține probleme, în virtutea structurii reprezentativei noastre, care a mizat, adeseori, pe o aripă falsă, fie că ea s-a numit Dembrovschi, Neagu sau Tătaru.

Obișnuită emulație din campionat — pentru afirmare și selecție — operantă pentru celelalte posturi, a fost ca și inexistentă în cazul fundașilor de margine și a extremelor, titularii neavînd, practic, concurenți (Deleanu a fost o excepție).

★

Dacă acum doi, trei ani — acută apărea doar problema fundașului dreapta, **Sătmăreanu** fiind considerat unicul fundaș dreapta cu o cotă valorică internațională, ultimul sezon ne-a dovedit că nici fundași stînga de valoare nu prea avem. „Eclipsa" lui **Mocanu** (solist obișnuit în echipa națională) fiind îngrijorătoare, s-a încercat soluția **Popovici,** la Copenhaga. Examenul arădeanului a fost nesatisfăcător (ca și al lui **Cheran,** de altfel). Din fericire, **a** revenit (la timp) în formă **Deleanu,** care a avut, printre altele, și două memorabile evoluții în partidele-cheie cu Cehoslovacia și Țara Galilor. Ce se întîmplă, însă, dacă dinamovistul n-ar fi avut în toamnă saltul calitativ amintit, dacă ar fi jucat la fel de mediocru ca și în sezonul de primăvară? Ce fundaș stînga ar fi fost ales? Greu de răspuns, pentru că în spatele celor trei amintiți — dintre care doar unul a avut o formă superioară — se află un... vid valoric. Ploieșteanul **N. Ionescu** (vizat și de selecționeri) a evoluat în toamna trecută contradictoriu, **Codrea,** care promitea mult (ca fundaș dreapta) face față cu greu diviziei A (pe partea stîngă), **Cristache** nu „s-a copt", **Ghirca** bate pasul pe loc, **Velea** arată ca un jucător plafonat, **Rusu** e rudimentar etc.

Pentru postul de fundaș dreapta există, cum spuneam, de ani de zile un singur nume, **Sătmăreanu.** Este adevărat că nici nu prea s-au făcut eforturi pentru găsirea unei „dubluri" de valoare **(Pop** fiind omis cu regularitate, deși în campionat joacă întotdeauna bine sau foarte bine), dar tot atît de adevărat este și faptul că evoluțiile fundașilor dreapta sînt de ani de zile foarte palide.

Oprindu-ne aici la tema „fundași de margine", remarcăm faptul că situația apărătorilor centrali este mult mai bună, contingentul valorilor certe fiind în acest sector mult mai larg (Lupescu, Dinu, Boc, Smărandache, Sătmăreanu II, Ianul, Stoicescu, Bădin, Deselnicu, Pexa, Solomon).

★

Foarte limpede — din păcate prea limpede! — s-a prezentat situația extremelor în turul campionatului.

Plecînd de la numărul de goluri înscrise în sezonul de toamnă — doar 60! — ajungem la o stupefiantă medie de goluri pentru această categorie de jucători: MAI PUȚIN DE DOUĂ GOLURI ÎNSCRISE DE O EXTREMĂ ÎN 15 JOCURI!

Matematica spune, în cazul de față, totul.

Extremele primei noastre divizii sînt de o exasperantă ineficacitate. **Năsturescu, Uifăleanu, Grozea, Harapu, Țegean, Șchiopu, Nițâ, Győrfi, Suciu, Peronescu** n-au înscris nici măcar un gol în turul campionatului!

Este adevărat că fotbalul modern acreditează ideea jocului cu extreme false — mai ales în partidele susținute în deplasare — dar de aici și pînă la dispariția... genului, a oricărei eficiențe directe a purtătorilor tricourilor cu nr. 7 și 11 (exprimată prin goluri) este o cale lungă. De neacceptat.

Recunoscînd travaliul defensiv al multor extreme (începînd de la pressing), care au fost obligate de antrenori să participe cît mai eficient la joc **în faza de apărare,** nu poate fi acceptată degradarea laturii ofensive. Pentru că oricît de combinativă ar fi o extremă, un tablou de sinteză care arată că 32 de extreme au înscris în 15 meciuri doar 60 de goluri este mai mult decît un puternic semnal de alarmă.

Marius POPESCU

P. S. — Să nu uităm că în campionatele multor țări europene (ca să nu mai amintim de fotbalul sud-american) numeroase extreme marchează pe sezon în jur de 10 goluri.

Dialog cu Voinescu

ÎNTRE AMINTIRI ȘI SPERANȚE...

Stă în picioare, vorbește repede, cinci sau șase oameni în toată firea îl ascultă fără să clipească. ION VOINESCU. Nu, n-ați ghicit, nu povestește marile meciuri ale vremurilor sale de glorie, ci despre COPII, despre antrenorii de la centrele de juniori și despre alte probleme, mereu actuale, ale fotbalului nostru.

★

— Ion Voinescu, care sînt pentru dumneata cei mai frumoși ani din viață?

— Anii cînd am intrat în fotbal, cînd am prins, ca să zic așa, aripi. Apoi, toți cei aproape 25 de ani de sport la cea mai înaltă tensiune și cei din echipa națională, acolo unde — așa cum mi-a spus cineva — am rămas. Împreună cu rapidistul Filote, cea mai lungă perioadă din toată istoria fotbalului românesc: aproape 15 ani de zile, din 1949 pînă în 1963, jucînd aproximativ 30 de meciuri într-o vreme cînd nu aveam mai mult de 2—3 partide pe an.

— Ați considerat întotdeauna, am auzit, că ați fost forțat să vă întrerupeți activitatea prea devreme. Credeți că ați mai fi putut juca? Pînă la ce vîrstă?

— N-as mai vrea să repet teoria neconcordanței dintre vîrsta psihică și cea fiziologică, în anumite cazuri. În 1954, cînd „m-au abandonat", aveam 36 de ani, dar, o spun cu toată sinceritatea, nu îmi pierdusem prea mult din reflexele și calitățile fizice care m-au făcut cunoscut. Știți, eu aveam un „test". Încercam să ajung, din săritură, bara transversală, cu vîrful piciorului întins. În zilele cînd nu-mi „mergea" întram, pur și simplu, în panică. Apoi nu plecam de la antrenament pînă nu reuseam. Și acum, la 44 de ani, pot același lucru... Am devenit apoi, antrenor la copii. Portarii Stelei, pe acea vreme, erau Suciu și Eremia. Eu mi-am continuat antrenamentul „în trei" cu ei, deși nimeni nu mă invitase la asta. Apoi a venit și Haidu. Cu toții au ajuns la echipa națională. Cînd acest antrenament individual și individualizat — pentru că așa ceva era — a încetat nici echipa națională n-a mai putut conta pe portarii steliști...

— Sînteți mulțumit de actuala ocupație?

— Da, este o muncă frumoasă. Întotdeauna mi-a plăcut să mă ocup de copii. Totuși, trebuie să spun, satisfacțiile aici sînt mai puține. Îmi place să aud că **Mulțescu** și **Gligore,** de la Jiul, sau **Cristache** și **Gheorghe** de la Metalul Tîrgoviște, foștii mei elevi, au devenit titulari, că antrenorii echipelor respective își pun speranțe în ei... Pasiunea asta pentru fotbal, care ne ține pe toți cei de la munca cu juniorii și copiii să nu ne schimbăm meseria, sau să plecăm la alte echipe, rezistă, însă, foarte greu. Ar putea fi făcută — dacă s-ar încerca — o mai corectă apreciere a muncii noastre, a necesităților și utilităților ei. Zău așa diferențele sînt prea mari între un antrenor de copii și altul de la o echipă de seniori. Nu, nu mă refer la cele materiale — este normal ca ele să existe — ci, mai curînd, la cele de optică, morale. dacă mă pot exprima astfel. „A, **Costea de la Rapid,** aud adeseori, **e un foarte bun antrenor. Acolo, la copii!"** Nu cred că poate exista o specializare diferită, cea pentru copii și juniori, și cea pentru oameni mari...

— Care este părerea dumitale cu privire la valoarea actualilor noștri portari? Au clasă? Ce le-ar mai lipsi?

— Nu, nu s-ar putea spune că nu au clasă. Aș spune, mai curînd, că se antrenează mai puțin ca noi, cei de acum 10—20 de ani. În fotbalul mondial de actualitate se pune un accent deosebit pe gabaritul portarilor. Dar numai prin asta, cred, nu se pot suplini multe alte cerințe. Mă refer la suplețe, mobilitate, detentă, calități specifice jocului în poartă care, în ultimă instanță, îi dau acea spontaneitate și inspirație atît de necesare. Consider că cea mai mare greșeală în antrenamentul de astăzi, al portarilor, este lipsa aproape totală a antrenamentelor individuale, bazate pe slefuirea calităților fizice de care vorbeam mai sus. Numai exercițiile de tras la poartă și apărat nu pot fi suficiente pentru un portar care ține să fie cît mai bine pregătit.

— Credeți că se poate face o diferențiere netă între generația de jucători din care ați făcut parte și cea actuală?

— În afară de diferențierile de ordin fizic și tactic, care după părerea mea nu sînt chiar așa de mari pe cît se spune, aș vrea să accentuez asupra celor de ordin psihologic, în primul rînd. Noi, și am aproape certitudinea că nu mă înșel, iubeam parcă mai mult fotbalul. După antrenament rămîneam aproape întotdeauna și mai exersam cîte ceva. Zavoda executa zeci de lovituri libere. Bone, jucător foarte tehnic, știa că este mai deficitar în mișcarea în teren și, în consecință, alerga mai mult la antrenamente etc. O să-mi spui că antrenamentele de azi au o intensitate foarte mare... Dar și noi făceam antrenamente „tari"

— Ce s-ar putea face, după părerea dumitale, pentru cei care abia cresc?

— Revenim, iarăși, la problema copiilor. Federația noastră a dat un prim răspuns, prin înființarea centrelor de copii și juniori, în care — în special pe lîngă marile cluburi — foștii „actori" ai balonului rotund veghează ca valorile fotbalistice în devenire să nu se risipească. Numai că ei trebuie să fie foarte aproape de copii, să-i iubească ca pe ai lor, cei de acasă, să facă totul cu pasiune...

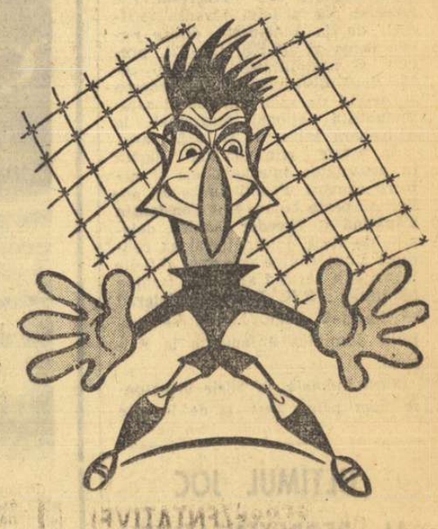

Desen de NEAGU RADULESCU

Dumitru GRAUR

SPORTUL STUDENȚESC ȘI-A RELUAT IERI PREGĂTIRILE

Liderul seriei I a diviziei B, Sportul studențesc București, a început ieri antrenamentele în vederea noului sezon competițional.

Antrenorul Ion Motroc a prevăzut în programul echipei că în primele două săptămîni ale pregătirilor accentul să fie pus pe gimnastică și jocuri complimentare.

„CUPA RULMENTUL" LA MINI-FOTBAL

Asociația sportivă Rulmentul Bîrlad organizează în zilele de 6 și 7 ianuarie o competiție dotată cu „Cupa Rulmentul", rezervată pentru copii în vîrstă de la 11 la 15 ani. Au fost invitate echipele Sport Club Bacău, Politehnica Iași, Ceahlăul P. Neamț, Farul Constanța, F.C. Galați, Centrul de copii și juniori „23 August" București și Centrul de copii și juniori Focșani

E. Solomon, coresp.

ÎN VEDEREA TURNEULUI DIN AMERICA DE SUD ȘI MEXIC

A FOST ALCĂTUIT LOTUL REPREZENTATIV

Răducanu lipsește, Dumitrache revine

Așa cum am mai anunțat, în dorința de a se prezenta în condiții optime la jocurile din cadrul sferturilor de finală ale Campionatului european, echipa noastră națională va susține, în cursul lunii februarie, mai multe jocuri cu caracter de pregătire într-o serie de țări din America de Sud (Brazilia, Peru, Venezuela) și în Mexic.

În vederea participării la acest lung turneu, ieri a fost alcătuit un lot de 20 jucători, urmînd ca Biroul F. R. Fotbal să-l ratifice în ședința sa de vineri 7 ianuarie.

Din lotul reprezentativ, lărgit, fac parte următorii jucători: **portari — ADAMACHE** (Steagul roșu), **ȘTEFAN** („U" Cluj), **GHIȚĂ** (S. C. Bacău); **fundași — LUDOVIC SĂTMĂREANU** (Steaua), **CREȚU** („U" Cluj), **LUPESCU** (Rapid), **DINU** (Dinamo), **DELEANU** (Dinamo), **MOCANU** (Petrolul), **ALEX. SĂTMĂREANU** (Dinamo); **mijlocași — DUMITRU** (Rapid), **RADU NUNWEILLER** (Dinamo), **ANCA** („U" Cluj); **înaintași — LUCESCU** (Dinamo), **DUMITRACHE** (Dinamo), **DEMBROVSCHI** (S. C. Bacău), **DOBRIN** (F. C. Argeș), **IORDĂNESCU** (Steaua), **NEAGU** (Rapid), **UIFĂLEANU** („U" Cluj).

ȘTEFAN („U" Cluj)

Remarcăm în acest lot lărgit cîteva nume noi (Ștefan, Alex. Sătmăreanu, Crețu, Uifăleanu), o absență (Răducanu, care, se pare, va fi lăsat acasă din motive disciplinare) și o revenire așteptată (Dumitrache).

Dar să așteptăm și adeziunea Biroului F.R. Fotbal.

PRONOSTICUL NOSTRU LA CONCURSUL PRONOSPORT DIN 9 IANUARIE

I. Atalanta — Bologna	X,1
II. Cagliari — Juventus	1,2
III. Catanzaro — Roma	X,2
IV. Fiorentina — Varese	1
V. Internazionale — Sampdoria	1
VI. Lanerossi — Mantova	1
VII. Napoli — Milan	1,X,2
VIII. Torino — Verona	1
IX. Catania — Bari	1
X. Livorno — Foggia	1,X
XI. Modena — Perugia	X
XII. Monza — Reggiana	1
XIII. Palermo — Novara	1

FOTBALIȘTII BĂCĂUANI ÎN EXAMENE

După cum s-a mai anunțat, Sport Club Bacău își va relua pregătirile în ziua de 10 ianuarie. Pînă atunci, componenții acestei echipe se află în vacanță. Pentru unii dintre ei, însă, vacanța a fost numai parțială, deoarece în acest răstimp s-au aplecat cu mai multă insistență asupra cărților școlare, pregătind examenele din sesiunea de iarnă a învățămîntului fără frecvență. **Dutan, Hriței, Băluță, Florea, Velicu, Dembrovschi** și alți coechipieri se vor prezenta să susțină primele examene pentru clasele XI sau XII de liceu, în care sînt înscriși. Le dorim succes!

Autoturisme la tragerile și concursurile obișnuite LOTO, PRONOEXPRES ȘI PRONOSPORT

Și în luna ianuarie 1972, continuă atribuirea de autoturisme, săptămînal la toate tragerile și concursurile Loto, Pronoexpres și Pronosport, în cadrul valorii unitare a cîștigurilor în numerar.

Se acordă — la alegere — următoarele autoturisme: DACIA 1300 (70.000 lei), DACIA 1100 (55.000 lei), ȘKODA S 100 (53.000 lei).

Reamintim că autoturismele se atribuie, indiferent de categoria la care a fost obținut cîștigul (de o valoare cel puțin egală cu aceea a autorismului ales), felul biletului pe care a fost obținut cîștigul respectiv, sau taxa de participare per variantă.

Participînd la tragerile și concursurile obișnuite aveți posibilitatea ca — în afara cîștigurilor în numerar — să obțineți și un autoturism.

● Tragerea specială Pronoexpres a NOULUI AN va avea loc astăzi la București în sala Clubului Finanțe Bănci din strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 18,30. Tragerea va fi radiodifuzată. Panoul cu rezultate va fi televizat în cursul serii.

CÎȘTIGURILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 1 DIN 2 IANUARIE 1972:

Categoria I: (13 rezultate) — 54,85 variante a 1.257 lei.

Categoria a II-a: (12 rezultate) — 759 variante a 109 lei

Categoria a III-a: (11 rezultate) — 4.220,90 variante a 29 lei

Rubrică redactată de LOTO—PRONOSPORT

SPORTUL — O ARMĂ IMPORTANTĂ

(Urmare din pag. 1)

tă, cu tradiție în schi, hochei, baschet, volei, cu succese demne de toată lauda. Atragerea elevilor în secțiile școlii sportive nu numai că n-a stingherit instrucțiunea lor de bază, dar — dimpotrivă — a stimulat-o și a îmbunătățit-o. *La liceul din Ciuc se înregistrează un procent foarte ridicat de promovați (93—94 la sută!) și de reușiți la examenul de bacalaureat (peste 90 la sută). Anul trecut, de pildă, 42 dintre absolvenții liceului (membri ai școlii sportive) au intrat la facultăți și institute pedagogice, iar baschetbalistul Istvan Kasza a fost primul la examenul de admitere la Institutul de arte plastice din Cluj, secția pictură.*

— Ce metode se folosesc în școala dv. pentru ridicarea eficienței sportului în procesul de educare a copiilor? — l-am întrebat pe directorul Eigel.

— În linii mari ele ar fi trei. Preocuparea permanentă a profesorilor pentru individualizarea procesului de pregătire, potrivit calităților personale, și temperamentului fiecărui copil. Apoi, o foarte strînsă legătură cu familia; noi căutăm să-i convertim la sport pe părinți, în aceeași măsură în care facem aceasta cu elevii. Și, în sfîrșit, intransigență, nici un fel de abdicare de la principii, în fața cazurilor de indisciplină sau a slabei participări la procesul de învățămînt.

Fără îndoială, mărirea numărului orelor de educație fizică în noua programă de la 2 la 3 pe săptămînă (clasele I—IV), vine practic în sprijinul ideii exprimate mai sus.

Experiența Liceului nr. 1 din Miercurea Ciuc mai atestă un fapt foarte semnificativ și anume că *practicarea sportului de performanță nu are repercusiuni asupra pregătirii școlare. Printr-o bună organizare a timpului liber al elevului, printr-o colaborare strînsă între antrenori, profesori de educație fizică și celelalte cadre didactice, aceste activități se pot împleti armonios fără ca nici una să sufere.* Astfel, schioarele fondiste *Iuliana Demeter* și *Judith Gall*, membre ale lotului reprezentativ, sînt două bune eleve, după cum au fost și hocheiștii *Daniel, Fülöp, Dénes*, absolvenți ai Liceului nr. 1.

În încheiere, profesorul Ernest Eigel ține să sublinieze:

„Trebuie să ne bizuim pe sport în delicata noastră muncă pedagogică! Lucrînd cu multe generații de copii am ajuns la concluzia că pe lîngă trăsăturile frumoase de caracter cultivate în întrecerea sportivă: cinstea, prietenia, spiritul cavaleresc, puterea de dăruire unui scop propus, exercițiul fizic, practicat cotidian, dezvoltă atenția, stăpînirea, chiar și puterea de asimilare. Elevii sportivi obosesc mai greu — mai ales psihic — decît colegii lor care nu fac sport.

După cum se arată în Documentele de partid, și sublinia în repetate rînduri tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, țara are nevoie mai mult ca oricînd de generații bine pregătite, viguroase, capabile să ducă la înfăptuire mărețul program de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră".

PATINAJ VITEZĂ

JUNIORII MAI BUNI DECÎT SENIORII!

Primele competiții ale sezonului, finala campionatului feminin pe anul 1971 și „Cupa 30 Decembrie", desfășurate în paralel pe pista lacului Ciucas din Tușnad, au produs mult dorita efervescență, la startul întrecerilor prezentîndu-se un număr record de alergători de toate categoriile. Dacă în anii trecuți număram pe degete concurenții la probele rezervate sportivilor avansați, de data aceasta s-a înregistrat, mai ales la băieți, o adevărată... avalanșă de viteziști, unii aflați în primul an de seniorat. Debutul a fost mai mult decît mulțumitor, majoritatea seniorilor fiind cronometrați cu timpi buni pentru perioada de pregătire. În mod deosebit s-a remarcat Victor Sotirescu (Dinamo București) care a cîștigat detașat toate probele din program. Așa cum s-a comportat pe pista lacului Ciucaș, moale și potrivnică alunecării, dinamovistul s-a dovedit superior cu o clasă colegilor lui de categorie. De asemenea, un tînăr ambițios nevoie mare. Ladislau Coroș (Mureșul Tg. Mureș) și-a pus în gînd — și a reușit în prima confruntare a sezonului — să-l secundeze pe învingător, iar veteranul Dan Lăzărescu (Dinamo București) se pare că dorește să-și încheie activitatea competițională printre fruntașii pistelor de gheață, reușind să întreacă o serie de alergători redutabili.

Faptul că vești tînărul patinator bucureștean s-a clasat înaintea unor favoriți, nu ne miră cîtuși de puțin, întrucît Dan Lăzărescu se pregătește metodic și cu o conștiinciozitate de invidiat. În schimb, considerăm ca o surpriză, de natură să ne bucure și să ne întristeze în egală măsură, superioritatea dovedită de o serie de juniori în fața seniorilor. Am fost încîntați atunci cînd acele cronometrului arătau, fără putință de tăgadă, că tinerii Zoltan Șandor (Dinamo Brașov), Eugen Imecs (Agronomia Cluj), Ștefan Șimon (C.S Cluj), Ladislau Focht (Mureșul Tg. Mureș) și alții au fost mai rapizi în probele de 500 m și 1500 m decît seniorii Adrian Ciobanu (Agronomia Cluj), Ștefan Papp (Dinamo Brașov), Ludovic Schreithofer (C.S.M. Cluj). Din păcate, au fost cazuri cînd unii seniori, cărora din discreție nu le dăm numele, au fost întrecuți chiar și de fete. Sanda Frum și Carmen Dragoman (ambele de la Școala sportivă Sibiu) sosind în cursa de 500 m înaintea unor alergători consacrați! Prin urmare ne satisface evoluția plină de progres a „noului val", dar devine supărătoare comportarea unor sportivi cu vechi state de activitate. Slaba lor evoluție denotă că n-au respectat programul de pregătire pe... uscat, avînd la ora actuală o capacitate de efort total insuficientă pentru antrenamentele pe gheață. E greu de prevăzut în ce măsură vor fi sportivii menționați capabili să recupereze timpul pierdut. Cert este însă un lucru și anume că o parte dintre seniorii și chiar senioarele prezente la startul primelor concursuri se află la Tușnad ca simpli turiști pe banii asociațiilor și cluburilor respective. Ce părere aveți tovarăși din conducerile secțiilor vizate?

În încheiere, cîteva cuvinte despre o problemă organizatorică. Am fost informați că s-a procurat (în sfîrșit) un aparat mecanic pentru întreținerea și pregătirea gheții. Această mașină nu și-a făcut însă apariția pe pistă, deoarece se află încă în probele tehnologice. Să sperăm că verificările necesare nu se vor prelungi pînă la... dezghețarea lacului Ciucaș.

Traian IOANIȚESCU